

Οδός ονείρων (Κάθε κήπος) - Γιώργος Μαρίνος

Ο **Γιώργος Μαρίνος** (18 Ιουνίου 1939) είναι Έλληνας τραγουδιστής, ηθοποιός και διασκεδαστής, από τους πρωτοπόρους του ζωντανού σόου στην Ελλάδα.

Γεννήθηκε στο Βοτανικό στην Αθήνα.

Οι γονείς του χώρισαν όταν ήταν μόλις ενός έτους και μεγάλωσε με τη μητέρα του, Βασιλική. Ο πατέρας του, Αλέξανδρος, έλειπε από την παιδική του ηλικία, καθώς ήταν εξόριστος στη Μακρόνησο. Τον είδε για πρώτη φορά, όταν ήταν 12 χρόνων.

Οι γονείς του ήθελαν να γίνει πολιτικός μηχανικός ή αρχιτέκτονας όπως ήταν ο πατέρας του, άλλωστε είχε κλίση στα μαθηματικά. Εκείνος όμως, ανήλικος ακόμη, έδωσε κρυφά εξετάσεις στη σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Το 1962, δευτεροετής στο Εθνικό, έπαιξε στην «Οδό Ονείρων» του Μάνου Χατζιδάκι, μαζί με το Δημήτρη Χορν, τη Ρένα Βλαχοπούλου, τη Μάρω Κοντού και άλλους καταξιωμένους καλλιτέχνες. Ερμήνευσε το τραγούδι «Κάθε Κήπος». Από τότε ξεκινά την πετυχημένη του καριέρα στο θέατρο, αλλά και τις μπουάτ της εποχής.

Είχε στενή φιλία με το Μάνο Χατζιδάκι και το Νίκο Γκάτσο.

Ο Γιώργος Μαρίνος ήταν ο πρώτος «σούμαν» της Ελλάδας, ο άνθρωπος που με τα σκετς, τις καυστικές ατάκες και τις μιμήσεις, προκαλούσε γέλιο και σατίριζε τα κακώς κείμενα της ελληνικής κοινωνίας. Στην προσωπική του ζωή ήταν ιδιαίτερα μοναχικός. Τα δύο του πάθη ήταν πάντα η αστρολογία και τα σκυλιά του. Πριν από μερικά χρόνια αποχώρησε από τα καλλιτεχνικά δρώμενα και απομονώθηκε στο σπίτι του στο Νέο Βουτζά, μια περιοχή κοντά στη Ραφήνα.

Τα τελευταία χρόνια αντιμετώπισε διάφορα προβλήματα υγείας, ενώ για ένα διάστημα φιλοξενήθηκε στο «Σπίτι του Ηθοποιού» που έχει δημιουργήσει η Άννα Φόνσου.

Υ.Γ. Το τραγούδι που είχε επιλεχθεί ήταν το

Είμ' αετός χωρίς φτερά - Γρηγόρης Μπιθικώτσης

Εκτέλεση: Γρηγόρης Μπιθικώτσης

Στίχοι: Ευτυχία Παπαγιαννοπούλου

Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Το θέμα του τραγουδιού είναι η αγάπη που ενώ μας δίνει φτερά και μας απογειώνει, όταν έρθει η στιγμή που τελειώνει, τα φτερά μας κόβονται, η αισιοδοξία μας χάνεται, μαραζώνουμε. Αλλά δεν ξεχνάμε ποτέ το άτομο που μας έκανε να αισθανθούμε τόσο όμορφα....

με φτερούγες τσακισμένες

πάντα εγώ θα τ' αγαπώ

Υποκλινόμαστε στην δωρική ερμηνεία του Γρηγόρη Μπιθικώτση.

ΣΤΙΧΟΙ

Σαν τον αετό είχα φτερά ώ ώ ώ
και πέταγα
και πέταγα πολύ ψηλά
μα ένα χέρι λατρεμένο
ένα χέρι λατρευτό
μου τα κόβει τα φτερά μου
για να μη ψηλά πετώ
Είμ' αετός χωρίς φτερά
χωρίς αγάπη και χαρά
χωρίς αγάπη και χαρά
είμ' αετός χωρίς φτερά

Το χέρι αυτό το λατρευτό ώ ώ ώ
μες στη ζωή
μες στη ζωή θα τ' αγαπώ
ό, τι και να μου 'χει κάνει
όλα του τα συγχωρώ
με φτερούγες τσακισμένες
πάντα εγώ θα τ' αγαπώ

Source URL: <http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/node/1434#comment-0>